

SOCIAL- OCH HÄLSOVÅRDSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 35/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till lagstiftning om slopande av arbetsgivares folkpensionsavgift

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 18 september 2009 en proposition med förslag till lagstiftning om slopande av arbetsgivares folkpensionsavgift (RP 147/2009 rd) till social- och hälsovårdsutskottet för beredning.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- äldre regeringssekreterare Juha Rossi, social- och hälsovårdsministeriet
- budgetråd Tuomas Sukselainen, finansministeriet
- avdelningschef Erkki Meriläinen, Folkpensionsanstalten

- överinspektör Paula Väliverrönen, Skattestyrelsen
- jurist Jarmo Pätäri, Akava r.f.
- specialrådgivare Johan Åström, Finlands Näringsliv
- biträdande direktör Kaija Kallinen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- ekonomisk expert Harri Hietala, Företagarna i Finland rf.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av

- Finlands Kommunförbund
- Kommunala arbetsmarknadsverket
- Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås att folkpensionslagen, lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift och lagen om Skatteförvaltningen ska ändras och att lagen om premieprocentsatsen för sjukförsäkringens sjukvårdspremie och arbetsgivares folkpensionsavgift ska upphävas.

Arbetsgivares folkpensionsavgift föreslås bli slopad från ingången av 2010. Avgiften ska inte längre betalas på grundval av löner som betalas ut i januari 2010. I och med att folkpensionsavgiften slopas föreslås Folkpensionsanstaltens

andel av beskattningskostnaderna bli sänkt med 2,5 procentenheter.

Regeringen föreslår att bestämmelserna om den andel staten betalar till Folkpensionsanstalten ska justeras. Efter att arbetsgivares folkpensionsavgift har slopats är det i praktiken staten ensam som finansierar både kostnaderna för folkpensionerna och verksamhetskostnaderna för förmåner ur folkpensionsfonden. Minimibeloppet för folkpensionsfondens finansieringstillgångar i slutet av året föreslås vara 3,5 procent

av de årliga totalutgifterna för folkpensionsförsäkringen.

Efter att lagen har trätt i kraft ska arbetsgivarernas folkpensionsavgifter som betalas i januari 2010 på grundval av löner som betalas ut i december 2009 och folkpensionsavgifter för tidigare år som betalas i efterhand att inkomstföras i folkpensionsfonden. Arbetsgivares social-

skyddsavgift som förfaller till betalning från ingången av februari 2010 kommer enbart att bestå av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2010.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Propositionens bakgrund

Arbetsgivarens folkpensionsavgift föreslås bli helt slopad från början av 2010. Som ett led i regeringens ekonomiska stimulanspaket sänktes arbetsgivarnas arbetskraftskostnader i början av april 2009 genom att deras folkpensionsavgift sänktes med 0,801 procentenheter, vilket betydde att avgiften slopades helt för de privata arbetsgivare som hör till den första avgiftsklassen. Omkring 94 procent av arbetsgivarna hörde till denna avgiftsklass. Lagen om sänkning av avgiften är temporär och gäller till slutet av 2009.

Före 2009 har arbetsgivarens folkpensionsavgift i flera omgångar sänkts stegvis i den mån de statsekonomiska resurserna har medgett det. Som ett led i insatserna för att stimulera sysselsättningen sänktes arbetsgivarnas avgifter tre gånger i början av 1990-talet. Därefter har folkpensionsavgiften ytterligare sänkts ett antal gånger 1997—2008. Samtidigt har arbetsgivarens folkpensionsavgifter i offentlig sektor samordnats och sänkts för att ligga närmare den genomsnittliga avgiften i privat sektor. Arbetsgivarens folkpensionsavgifter stod 1989 fortfarande för 54 procent av finansieringen av folkpensionerna medan de i början av 2009 utgjorde omkring 30 procent.

Arbetsgivarens folkpensionsavgift ingår i arbetsgivarens lagfästa obligatoriska lönebaserade arbetskraftskostnader och bestäms utifrån de löner som arbetsgivaren betalat ut. Efter den föreslagna reformen kommer folkpensionen i sin helhet att finansieras med skattemedel och då

kommer folkpensionen inte längre att vara en förmån typ försäkring. För en sådan ändring talar det faktum att folkpensionen till sin natur är en grundtrygghetsförmån och att grundtrygghetsförmåner i regel finansieras med allmänna skattemedel. Utskottet understryker att det inte påverkar folkpensionstagarnas ställning att folkpensionsavgiften slopas.

Inverkan på arbetskraftskostnaderna

Att folkpensionsavgiften slopas sänker direkt arbetsgivarnas sysselsättningskostnader och förbättrar företagens möjligheter att investera under den snabbt förvärrade recessionen. Genom att sänka de lönebaserade kostnaderna kan man minska trycket på att permittera och säga upp arbetskraft. Den stimulerande effekten av den slopade folkpensionsavgiften känns fullt ut 2010 då arbetslöshetstalet förutspås stiga till över tio procent. Finansministeriet bedömer att arbetsgivarnas slopade folkpensionsavgift stöder efterfrågan på arbetskraft med totalt ca 10 000 personer över ett tidsspänn på flera år. Under en ekonomisk recession betyder detta i första hand ett minskat behov av att skära ner arbetskraften. Enligt beräkningar lättar den redan sänkta och inom kort slopade folkpensionsavgiften beskattningen av arbete med omkring 1 065 miljoner euro på årsnivå.

Utom att arbetskraftskostnaderna sjunker uppmuntrar den slopade folkpensionsavgiften också företagen att investera. Den sporrande effekten är störst i kapitalintensiva företag som betalar folkpensionsavgift enligt andra eller tredje avgiftsklassen.

Inverkan på den offentliga ekonomin

Att folkpensionsavgiften slopas underlättar kommunernas situation och förbättrar deras sysselsättningsmöjligheter i ett annars svårt konjunkturläge för den kommunala ekonomin. Meningen är att de kommunala arbetsgivarnas avgifter 2010 ska sjunka med omkring 152 miljoner euro, församlingarnas avgifter med omkring 5 miljoner euro och de statliga arbetsgivarnas avgifter med omkring 52 miljoner euro. Den indirekta effekten av att folkpensionsavgiften slopas är att kommunernas statsandelar enligt beräkning minskar med omkring 50 miljoner euro 2010. Intäkterna av samfundsskatten blir större än tidigare när arbetsgivares folkpensionsavgift slopas. För kommunernas del inverkar den slopade avgiften med uppskattningsvis 75 miljoner euro på intäkterna av samfundsskatten och för församlingarnas del med 6 miljoner euro. Nettoeffekten av de slopade avgifterna är därmed att kommunernas utgifter 2010 minskar med omkring 177 miljoner euro.

För staten betyder den slopade folkpensionsavgiften att nettoutgifterna 2010 ökar med omkring 393 miljoner euro jämfört med 2009 om man beaktar att de folkpensionsavgifter som staten betalat i sin egenskap av arbetsgivare försvinner och de utbetalade statsandelarna minskar. Till följd av den slopade folkpensionsavgiften beräknas statens samfundsskatteintäkter öka med omkring 152 miljoner euro 2010. Om det lägsta beloppet av folkpensionsfondens finansiella tillgångar sänks till 3,5 procent, minskar det statens utgifter 2010 med ett engångsbelopp av ca 38 miljoner euro.

De intäkter från folkpensionsavgiften som ska inkomstföras i folkpensionsfonden beräknas minska med ca 627 miljoner euro 2010 jämfört med i år. År 2010 kommer staten att finansiera kostnaderna för den slopade folkpensionsavgiften huvudsakligen genom ökad upplåning. Enligt statsrådets beslut kommer inkomstbortfallet på grund av arbetsgivares slopade folkpensionsavgifter härafter att kompenseras genom en höjning av accisen på el, brännolja, stenkol och naturgas med omkring 750 miljoner euro netto från början av 2011.

Utskottet har erfarit att skattehöjningarna om möjligt ska slås ut över näringslivet som drar den största nyttan av de slopade folkpensionsavgifterna. Skattehöjningarna kommer att slås ut på olika energiprodukter med hänsyn till hur den slopade folkpensionsavgiften gynnar olika huvudsektorer, i den mån det är möjligt med beaktande av energiskattesystemets summariska karaktär. Näringslivet får stå för totalt 515 miljoner euro av skattehöjningarna medan resterande 235 miljoner euro slås ut över hushållen. Men enligt den information som utskottet fått har finansministeriet inte utrett i detalj hur det kommer att gå för hushållen.

Utskottet konstaterar att de höjda energiskatterna också kommer att inverka på kommunernas ekonomi. Höjningarna minskar kommunernas samfundsskatteintäkter med omkring 60 miljoner euro 2011 och ökar deras kostnader för elkonsumtion med omkring 20 miljoner euro.

Finansieringen av Folkpensionsanstalten

När social- och hälsovårdsutskottet godkände regeringens proposition med förslag till temporär lagstiftning om sänkning av arbetsgivares folkpensionsavgift (RP 11/2009 rd) förutsatte det att regeringen ser till att finansieringen av Folkpensionsanstaltens omkostnader är hållbar på lång sikt och att anstalten har en tillräcklig likviditet (ShUB 5/2009 rd). Det framhöll att Folkpensionsanstalten måste ha en stabil och säker finansiell bas för regelbundna pensionsutgifter och en tillräcklig buffert för oförutsedda störningar i ekonomi och betalningar.

Syftet med de föreslagna lagändringarna är att bevara Folkpensionsanstaltens finansiella ställning. För att trygga likviditeten när det gäller förmåner som ska betalas ur folkpensionsfonden ska det fortsatt föreskrivas i lag om det lägsta beloppet av fondens finansiella tillgångar i slutet av kalenderåret. Det lägsta beloppet föreslås vara 3,5 procent av de totala årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen jämfört med nuvarande 5 procent. Om det ser ut att det lägsta beloppet underskrids, ska staten öka sitt finansiella bidrag tills beloppet är nått.

Enligt en utredning till utskottet kommer den månadsvisa variationen i folkpensionsfondens finansiella tillgångar i framtiden att vara betydligt mindre än under den tid då folkpensionsavgifter betalades. Det föreslagna lägsta beloppet på 3,5 procent kommer 2010 att höja den genomsnittliga lägsta månatliga nivån på folkpensionsfondens medel jämfört med nivån enligt de finansiella regler som gällde i början av 2009 och förbättrar därmed folkpensionsfondens likviditet. Dessutom ska likviditeten förbättras genom tidigareläggning av statens finansiella bidrag så att den alltid betalas senast tre bankdagar innan pensionerna betalas ut.

Utskottet konstaterar att arbetsgivarens slopade folkpensionsavgift innebär att man i framtiden inte längre lagstiftar om arbetsgivares socialskyddsavgift. Arbetsgivarna kommer att betala enbart arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som socialskyddsavgift. Enligt sjukförsäkringslagen fastställs procentsatsen för sjukförsäkringsavgiften årligen genom förordning av statsrådet.

Förslag till beslut

Social- och hälsovårdsutskottet föreslår

att lagförslagen godkänns utan ändringar.

Helsingfors den 20 oktober 2009

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Juha Rehula /cent
vordf. Sirpa Asko-Seljavaara /saml
medl. Outi Alanko-Kahiluoto /gröna
Risto Autio /cent
Maria Guzenina-Richardson /sd
Arja Karhuvaara /saml
Anneli Kiljunen /sd
Marjaana Koskinen /sd

Jukka Mäkelä /saml
Markku Pakkanen /cent
Päivi Räsänen /kd
Paula Sihto /cent
Satu Taiveaho /sd
Lenita Toivakka /saml
Erkki Virtanen /vänst.

Sekreterare var

utskottsråd Eila Mäkipää.

RESERVATION 1

Motivering

Procentsatsen för folkpensionsavgiften har senast ändrats i början av april 2009. Som ett led i regeringens ekonomiska stimulanspaket den 30 januari 2009 sänktes arbetsgivarnas arbetskraftskostnader genom att arbetsgivares folkpensionsavgift sänktes med 0,801 procentenheter. Efter sänkningen är folkpensionsavgiften för privata arbetsgivare 0,00, 2,20 eller 3,10 procent av lönen enligt avgiftsklass. Den genomsnittliga folkpensionsavgiften för privata arbetsgivare är 2009 omkring 0,77 procent av lönen. För andra arbetsgivare (kommuner, samkommuner, kommunala affärsverk, evangelisk-lutherska kyrkan eller dess församlingar, kyrkliga samfälligheter, ortodoxa kyrkosamfundet eller dess församlingar, staten, statliga inrättningar och landskapet Åland) är folkpensionsavgiften 1,05 procent och för arbetsgivare i privat sektor i snitt 1,25 procent av lönen. Lagen om sänkning av avgiften gäller till slutet av 2009.

Regeringen föreslår att arbetsgivares folkpensionsavgift ska slopas från och med den 1 januari 2010. Enligt propositionens motivering är syftet med att slopa folkpensionsavgiften att sänka arbetskraftskostnaderna för arbetsgivare i både privat och offentlig sektor och att minska trycket på permitteringar och uppsägningar. Vidare är meningen att stärka den finansiella basen för arbetspensionerna och kompensera arbetsgivarna för den extra belastning som detta innebär.

Om folkpensionsavgiften slopas, sänker det arbetskraftskostnaderna i privat sektor, kommuner och församlingar. Avkastningen av folkpensionsavgifterna uppgår i år till ca 1,1 miljarder euro. De privata arbetsgivarnas andel är 700-800 miljoner euro. Om avgiften slopas, minskar det kommunernas utgifter med omkring 177 miljoner euro netto per år.

Det finns inga belägg på att det har sysselsättningsfrämjande och stimulerande effekter att sänka och slopa folkpensionsavgiften

I propositionen motiveras den slopade folkpensionsavgiften med den stimulerande effekt som arbetsgivarnas sänkta arbetskraftskostnader ger upphov till och med att den tryggar arbetspensionerna. Några andra motiv kan man inte hitta i propositionen.

Något framforskat belägg på den slopade folkpensionsavgiftens inverkan på sysselsättningen finns det inte. Avgiften sänktes redan på 1990-talet för att förbättra sysselsättningen, men några bestående verkningar har man inte kunnat peka på. Sedan 2003 har man experimenterat med att slopa arbetsgivarens socialskyddsavgift för företag i norra och östra Finland och i skärgårdskommuner. Försöken har inte genererat fler arbetstillfällen. De har allra högst minskat bortfallet av arbetstillfällen, men något hållbart belägg på detta finns inte heller. Också internationella forskningsresultat om ändringarna och graderingarna av arbetstagaravgifterna är mycket motstridiga.

Att folkpensionsavgiften slopas sänker förvisso arbetsgivarnas kostnader. Att finska företags produktion har försvagats beror i regel ändå inte på att deras konkurrenskraft har försämrats, utan närmast på att efterfrågan minskat på grund av den globala finanskrisen som nått ända upp till Finland. Därmed har de sänkta arbetsgivar-kostnaderna just ingen stimulerande effekt i Finland.

Regeringen motiverar sänkningen av folkpensionsavgiften med att det lättar trycket på permitteringar och uppsägningar. Men folkpensionsavgiften utgör en mycket liten del av arbetsgivares totala socialskyddsavgifter. För att förslaget om att slopa folkpensionsavgiften ska ha en stimulerande effekt motsvarande ens ett arbetstillfälle måste ett företag ha minst 35 anställda. Att kommunerna inte längre behöver betala folkpensionsavgift är i alla fall en positiv

sak också i ett stimulansperspektiv. Men samma eller till och med bättre resultat skulle man ha nått om man hade avdelat kommunernas statsandelar för social- och hälsovården också för andra ändamål än kompensering av skattebortfallet och återbetalat de höjningar av klientavgifterna som staten "snuvat" kommunerna på.

Den direkta sysselsättningsfrämjande effekten skulle vara större än effekten av den slopade folkpensionsavgiften om motsvarande summa användes för direkt sysselsättande projekt, dvs. offentlig konsumtion (serviceproduktion) och investeringar.

Finansieringen av grundtryggheten ställs på spel och ojämlikheten i samhället ökar

Finansieringen av folkpensionerna är till hundra procent beroende av statsbudgeten om avgifterna slopas. Folkpensionen förlorar sista gnuttan av sin karaktär av socialförsäkring och blir en del av den allmänna sociala tryggheten. Finansieringen av folkpensionerna är tryggad i lag och därmed innebär det ingen omedelbar risk för pensionstagarna att folkpensionsavgiften slopas. Däremot ställs finansieringen av den allmänna sociala tryggheten alltid mot andra utgifter inom budgetramen. De har alltid hängt och kommer fortsatt att hänga samman med politiska tvister i den årliga budget- och rambehandlingen och gör finansieringen osäkrare. Att en bit på över en miljard euro tas bort från den finansiella basen för grundtryggheten kommer oundvikligen att inverka på förmånernas framtida utveckling.

År 2010 kommer staten att finansiera kostnaderna för den slopade folkpensionsavgiften huvudsakligen genom ökad upplåning. Därefter kommer bortfallet enligt överenskommelse att finansieras genom en permanent höjning av ac-cisen på el, brännolja, stenkol och naturgas i början av 2011. Höjningarna varierar mellan omkring 80 procent för lätt brännolja och omkring 328 procent för naturgas.

Regeringen kommer inte med någon uppskattning av effekter eller incidens när det gäller den finansiering som ska kompensera folkpensionsavgiftsbortfallet. För att bromsa upp miljö- och

klimateffekten är det nödvändigt att skärpa miljö- och energibeskattningen, men det är ingen bra metod att låta dem kompensera den slopade folkpensionsavgiften. Näringslivet får stå för totalt 515 miljoner euro av skattehöjningarna till följd av arbetsgivares slopade folkpensionsavgifter medan resterande 235 miljoner euro slås ut över hushållen. Men enligt den information som utskottet fått har finansministeriet inte utrett i detalj hur det kommer att gå för hushållen, eftersom näringslivets alla kostnader i princip också faller på konsumenternas lott. I det här sammanhanget borde regeringen absolut ha kommit med ett bindande besked om hur den slopade folkpensionsavgiften ska finansieras på ett hållbart sätt och utan större risk för jämlikheten mellan medborgarna.

Det lägsta beloppet av folkpensionsfondens finansiella nettotillgångar bör inte sänkas

Regeringen hävdar att folkpensionsfondens likviditet ska tryggas genom en bestämmelse om det lägsta beloppet av de finansiella tillgångarna som säger att fondens finansiella nettotillgångar ska vara minst 3,5 i stället för nuvarande 5 procent av de totala årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Om det ser ut att det lägsta beloppet underskrids, ska staten öka sitt finansiella bidrag tills beloppet är nått. Dessutom ska de föreskrivas att staten i sista hand går in med ett likviditetsbelopp som ska trygga fondens likviditet.

I sitt utlåtande till utskottet kritiserade Folkpensionsanstalten förslaget och ansåg att folkpensionsfondens lägsta belopp fortsatt bör vara det samma som nu, eller 5 procent av de totala årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen (motsvarande ungefär 130 miljoner euro). I praktiken räcker det för att betala ut första raten av folkpensionen varje månad.

År 2008 betalades folkpension till ca 680 000 pensionstagare och drygt 91 000 av dem fick full folkpension. Familjepension enligt folkpensionslagen betalades till omkring 30 000 personer och barnförhöjning i sin tur till omkring 14 000 personer. Folkpensionsförmånerna är för många den primära och nödvändiga inkomstkäl-

lan. När riksdagen i våras behandlade förslaget till lag om sänkning av folkpensionsavgiften (RP 11/2009 rd) förutsatte den att regeringen ser till att finansieringen av Folkpensionsanstaltens omkostnader är hållbar på längre sikt och att anstalten har en tillräcklig likviditet. Likaså har Folkpensionsanstaltens fullmäktige krävt en permanent buffert på minst fem procent för oförutsedda störningar i ekonomi och betalningar.

Om folkpensionsfondens lägsta belopp bibehålls vid fem procent ökar det inte heller statens utgifter, för antalet folkpensionstagare ökar inte mer under kommande år.

För att Folkpensionsanstaltens verksamhet ska vara effektiv och säker förutsätts det också att den långsiktigt och planmässigt kan rekrytera kvalificerad personal och målmedvetet utveckla sina servicekanaler och datasystem. År 2010 kommer FPA t.ex. att dra i gång ett omfattande projekt för en ny förmånsarkitektur som innebär effektivare avgöranden, integrerade e-tjänster och förmånssystem och utveckling av servicen. Projektet är så pass stort att tidsplanen sträcker sig från 2011 till 2021 och arbetsmängden bedöms motsvara omkring 1500 årsverken. För att ett så angeläget och omfattande projekt ska kunna dras i gång måste det finnas absolut säkerhet om att pengarna räcker till i alla lägen och hela projektet ut. Också därför är det motiverat att folkpensionsfonden har kvar en buffert av nuvarande storlek.

Att slopa folkpensionsavgiften är ingen räddning i kommunernas ekonomiska trångmål

Den slopade folkpensionsavgiften motiveras bl.a. med att den sparar kommunernas pengar.

Nettoeffekten av att avgiften slopas beräknas minska kommunernas utgifter med omkring 177 miljoner euro per år.

Med hänsyn till att den slopade folkpensionsavgiften i framtiden i alla händelser måste finansieras med skärpta energiskatter och höjda arbetspensionsavgifter är kommunernas finansiella situation avhjälpst högst för stunden. Höjningarna minskar kommunernas samfundsskatteintäkter med omkring 60 miljoner euro 2011 och ökar deras kostnader för elkonsumention med omkring 20 miljoner euro. Om arbetspensionsavgifterna höjs med 1,6 procentenheter 2011—2014 ökar kommunernas utgifter och deras skattebas urholkas.

Kommunförbundets bedömning är att året 2010 kommer att vara det svåraste för den kommunala ekonomin sedan lågkonjunkturen på 1990-talet och att kommunernas trångmål fortsätter 4-5 år till. Med hänsyn till kommunernas ytterst ansträngda ekonomi och deras ständigt ökande uppgifter och behov av att se över social- och hälsovårdens tjänster och tjänstestrukturer till följd av befolkningens åldrande bör kommunernas statsandelar höjas avsevärt redan nästa år. Hittills har regeringen bara brytt sig om hur den ska kompensera alla skattesänkningar och indexjusteringarna av de lagfästa statsandelarna. Den gör alltså ingen min av att kompensera kommunerna för sänkta inkomster och behov av stöd på grund av det ökade servicebehovet.

Förslag

Vi föreslår

att lagförslagen förkastas.

Helsingfors den 20 oktober 2009

Anneli Kiljunen /sd
Marjaana Koskinen /sd
Satu Taiveaho /sd

Maria Guzenina-Richardson /sd
Erkki Virtanen /vänst

RESERVATION 2

Motivering

Regeringens proposition om att slopa arbetsgivares folkpensionsavgift i början av 2010 sänker arbetskraftskostnaderna för arbetsgivarna både i privat och offentlig sektor. I det rådande konjunkturläget lättar den trycket på permitteringar och uppsägningar. Den slopade avgiften minskar kommunernas utgifter med 152 miljoner euro och bidrar till att underlätta kommunernas svåra ekonomiska situation. Samtidigt är det viktigt att se till att finansieringen av folkpensionerna tryggas på ett hållbart, pålitligt och socialt rättvist sätt. Folkpensionssystemet spelar en verkligt betydelsefull roll för vår välfärd och därför får ingenting äventyra finansieringen.

Regeringen kommer inte med någon utförligare redogörelse för hur det är tänkt att den slopade folkpensionsavgiften ska finansieras med höjda energi- och miljöskatter. Likaså lyser en förklaring av hur de sociala och ekonomiska

konsekvenserna ska kompenseras för olika befolkningsgrupper med sin frånvaro. Regeringen borde ha lämnat fullständiga propositioner till riksdagen för bedömning.

Förslag

Jag föreslår

att ett uttalande godkänns.

Reservationens förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen skyndsamt lämnar en proposition till riksdagen med förslag till hur finansieringen av folkpensionerna ska tryggas på ett socialt rättvist sätt när arbetsgivarnas folkpensionsavgifter har slopats.

Helsingfors den 20 oktober 2009

Päivi Räsänen /kd